


COLUMN REMCO HOEKMAN

Eendracht

Eendracht is een woord dat je binnen de sport in menig clublied of clubnaam tegenkomt. Je hebt elkaar nodig om wat te bereiken, samen ben je sterker. Dit besef van elkaar nodig hebben is ook gewenst bij het registreren van accommodatiegegevens in Nederland. In deze column aandacht voor de versnippering van accommodatiegegevens in Nederland, terwijl de ons omringende landen laten zien hoe krachtenbundeling tot unieke beleidsinformatie leidt. 

Verschillende landelijke bevolkingsonderzoeken geven gedetailleerde informatie over het accommodatiegebruik van de burger. Maar een landelijk overzicht van aanwezige voorzieningen ontbreekt. Wel registreren gemeenten hun eigen voorzieningen, zijn bonden op de hoogte van de accommodaties van hun verenigingen en is een greep van de voorzieningen weergegeven in het handboek sportaccommodaties. Zo zijn er tal van voorbeelden te noemen van de versnippering van accommodatiegegevens. Hoe anders is dit in andere landen waar het ministerie van Sport al dan niet in samenwerking met de nationale sportkoepel initiatieven heeft ontplooid om een landelijke database op te zetten en deze met hulp van gemeenten en andere eigenaren van sportvoorzieningen weet te vullen. Frankrijk, IJsland, Noorwegen, Denemarken, Engeland en België zijn enkele voorbeelden van Europese landen die een centrale database voor sportvoorzieningen hebben opgezet.

Ter illustratie van de kracht van een dergelijke database nemen we Frankrijk als voorbeeld, waar met behulp van een eenmalige financiering van 7 miljoen, vooral uit lottogelden, een database is opgebouwd. Het up to date houden van deze database, die in 2004 al op initiatief van het ministerie werd gelanceerd, gebeurt door middel van (wijzigings)formulieren die door eigenaren van sportvoorzieningen moeten worden ingevuld. De eigenaren zijn bij wet verplicht om de sportfaciliteiten te melden bij het ministerie. Deze unieke database bevat meer dan 30 miljoen gegevens, 260.000 sportfaciliteiten, 60.000 sportieve gebieden en 167 verschillende typen voorzieningen. In de database zijn, zowel publieke als private, vrij toegankelijke voorzieningen opgenomen. Waaronder ook sportvoorzieningen die binnen of bij onderwijsinstel-

lingen zijn gevestigd, iets waar we in Nederland nog altijd geen zicht op weten te krijgen.

Met behulp van de database zijn ze in Frankrijk in staat om inzicht te geven in de spreiding van de sportvoorzieningen in het land en regionale verschillen hierin. Dit draagt bij aan een beter beeld van het voorzieningsniveau op landelijk, regionaal en lokaal niveau. Daarnaast biedt de database beleidsturende informatie en handreikingen bij vraagstukken rondom de ruimtelijke inrichting van sport op lokaal niveau. Zo heeft de database bijgedragen aan een beter inzicht in de sportfaciliteiten in de achterstandswijken in Frankrijk. Op basis van de database is vastgesteld dat sportparken daar weinig aanwezig zijn, maar dat wel een groter deel van de sportvoorzieningen gekoppeld is aan onderwijsfaciliteiten.

Interessante inzichten waar in Nederland, met de beleidsmatige aandacht voor sport in de wijk en discussies

rondom de ruimtebehoefte en investeringsbehoefte voor sport, ook vraag naar is. Het regeerakkoord biedt voldoende aanknopingspunten om hier de komende jaren werk van te maken en te komen tot een centrale registratie. Nederland mag op Europees niveau hoge ogen gooien met het voorzieningenniveau (zie mijn column in SportLokaal van juni 2010), op het gebied van de registratie van accommodaties kunnen we nog veel leren van andere Europese landen. Maar het vraagt wel samenwerking en inzet van gemeenten en private partijen. De vraag is of die bereidheid aanwezig is.

De publicaties waar in deze column naar wordt verwezen zijn te vinden op www.mulierinstituut.nl/publicaties/sportlokaal/.

Remco Hoekman is senior onderzoeker bij het W.J.H. Mulier Instituut, in deze vaste column brengt hij sportonderzoek en sportbeleid samen. r.hoekman@mulierinstituut.nl

OWNERSHIP AND MANAGEMENT OF SPORT FACILITIES IN FRANCE

ENTITY	OWNER	MANAGER
MUNICIPALITY	76,5%	67,8%
PRIVATE COMMERCIAL ESTABLISHMENT	6,8%	7,6%
GROUP OF MUNICIPALITIES	3,3%	3,4%
COMMUNITY GROUP	3,1%	10,9%
NON-COMMERCIAL PRIVATE	2,2%	0,9%
DEPARTMENT	2,1%	1,1%
STATE	1,8%	1,2%
REGION	1,8%	0,9%
PRIVATE TEACHING ESTABLISHMENT	1,3%	2,0%
PUBLIC ESTABLISHMENT	0,7%	2,4%
OTHER	0,2%	0,2%

Bron: National Inventory of Sports Facilities, Sport Areas and Sites, 2007 (voor meer info zie: www.res.jeunesse-sports.gouv.fr)